

ge til dér, hvor magten kom fra, er det altså ikke noget, der svækker de små lande. Så er det noget, der styrker de små lande, for så styrker det nemlig den mellemstatslige model og svækker unionsmodellen.

Så spørger hr. Jacob Buksti: Jamen hvad så i Ministerrådet, når de små lande bliver stemt ned? Jamen hr. Jacob Buksti har fuldstændig ret i, at det er da vitterlig et kæmpestort problem. Det er bare et helt andet problem, end debatten her i dag har drejet sig om, og det vil ikke blive påvirket af, hvorvidt man tager beføjelser fra Kommissionen eller ej. Men det er da vitterlig et stort problem, og det ligger måske i hr. Jacob Bukstis bemærkning – og det vil jeg godt spørge ham om – at Socialdemokratiet vil se på afstemningsreglerne og stemmевægten med henblik på at fjerne de situationer, hvor man kan blive stemt ned i EU's Ministerråd. Så kommer vi endnu længere i retning af den mellemstatslige model, og så vil vi endnu mere styrke de nationale parlamenter og komme endnu længere i den rigtige retning, så hvis det skulle forstås som et signal i den retning, vil jeg være meget glad. Det håber jeg hr. Jacob Buksti kan bekræfte mig i.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til det sidste bare dette: Jeg må altså skuffe hr. Keld Albrechtsen med, at det kan jeg desværre ikke, men det skal jeg vende tilbage til.

Dér, hvor at jeg mener, at man begår en afgørende fejl – det gælder hr. Kristian Thulesen Dahl, og det gælder hr. Keld Albrechtsen – er, når man bilder sig ind, at hvis det er sådan, at man lægger magten til Ministerrådet alene, styrker man de små lande og de nationale parlamenter. Men som hr. Keld Albrechtsen nu også siger, drejer det sig jo om, at man skal ændre hele samarbejdet til noget helt andet. Men problemstillingen er bare den, at Danmark som et lille land faktisk har den største interesse i et forpligtende samarbejde. Vi kan jo ikke lave om på geografien, vi kan heller ikke lave om på, at de store lande altså er større, og derfor vil det være sådan – og det har hr. Kristian Thulesen Dahl fuldstændig ret i – at hver gang det er Ministerrådet, er de nationale parlamenter stærkere inde i spillet. Men hvad skal vi så gøre, når det er sådan, at vi ikke er med alligevel? Skal vi så ændre stemmereglerne? Så kan vi være sikre på, at det slet ikke kommer til at

fungere, og så kan vi lige så godt lade være, og derfor er det, man arbejder med fra henholdsvis hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsens side, ikke gennemtænkt.

Jeg er til gengæld enig med hr. Thulesen Dahl i, at Ministerrådet ikke er ansvarsfrit her; det mener jeg virkelig ikke det er. Men jeg synes, det på en eller anden måde er selvmodsige, at på den ene side vil man have mere magt lagt over til Ministerrådet og samtidig siger man, at det er Rådet, der er overskurken, fordi det altså netop ikke har været sit ansvar bevidst.

Og så til fru Charlotte Antonsen: Når det er sådan, at jeg er principiel modstander af, at Parlamentet direkte skal kunne afsætte den enkelte kommissær, er det, fordi man jo kan tillægge Parlamentet mange, mange motiver. Hvis man nu forestiller sig, at der var en miljøkommissær, som havde gennemført en miljøpolitik, der faktisk var efter vores hoved – i hvert fald ud fra en socialdemokratisk synsvinkel – er det jo ikke sikkert, at den var populær alt for mange steder i de store lande i Sydeuropa. Jeg kunne i hvert fald godt forestille mig, at der så kunne findes et flertal, som kunne afsætte vedkommende af en eller anden årsag, og derfor mener vi, at det faktisk er en smule farligt.

Hr. Keld Albrechtsens bemærkninger har jeg været inde på, og jeg kan bare konstatere, at jeg havde ret. Hr. Keld Albrechtsen ønsker at diskutere noget helt andet, nemlig et helt andet samarbejde. Fint nok, men så er det bare ikke det samme, vi diskuterer, og de små lande har faktisk interesse i det forpligtende samarbejde, mens de store bedre kan klare sig uden.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg hører nogle ord som »mere« og »bedre« og »større«, men jeg hører altså ikke ét eneste præcist, offensivt krav fra hr. Jacob Buksti med hensyn til, hvordan Kommissionen skal arbejde fremover. Derfor har jeg være heroppe et par gange og spørge, og jeg har stadig ikke fået noget fornuftigt svar.

Jeg mangler også helt at høre kritik af Rådet, for i modsætning til Kommissionen og kommissærerne har hr. Jacob Buksti jo som medlem af et regeringsparti direkte indflydelse på, hvad vore ministre gør i Rådet. Rådet har ikke påtaget sig sin del af ansvaret, hvilket jo er fremgået meget klart.